

der er Mulighed for, at det store Underskud ved Statsbanerne hidrører fra andre Aarsager end Taksterne; at der er andre medvirkende Aarsager til det daarlige Resultat, anser jeg i hvert Tilfælde for givet. Af disse medvirkende Aarsager vil jeg nævne Mangel paa Imødekommen overfor Publikum, Mangel paa Bevægelse og i mange Tilfælde, kan man vistnok godt sige, Mangel paa Kulance fra Statsbanernes Side. Det er muligt, at der nu og da er blevet ansat Folk i Statsbanernes Ledelse, som har nogen Forretningssans; men 8 Dage efter giver man dem saa trekantet Hat og Sabel og Guldstriber nedad Benklæderne, og saa forvandles de til Embedsmænd, og saa gaar Forretningssmanden i Regelen tabt. Naar en Leder af en saadan Forretning som Statsbanerne, Landets største Vognmandsforretning, som man har kaldt den, ser paa Publikum fra Embedsmændens Stade, fremmer det ikke et godt økonomisk Resultat. Naar der nu er Underskud i Statsbanedriften og Resultatet er daarligt, saa laa det nær, at Statsbanerne i hvert Fald tog de Indtægter, som var for Haanden, at de sørgede for at faa de Penge ind i Kassen for Arbejde og Kørsel, som kunde faas ind. Men det gør de ikke.

Jeg skal nævne som Bevis for denne Udtalelse, at det næsten ikke nogetsteds har været muligt at faa Statsbanerne til at køre Kreaturvognladninger til Byernes Kvægtorve og offentlige Slagtehus. Under Omtalen af det Forhold vil jeg holde mig til Aarhus, fordi jeg kender Tilstanden der bedst. Fra Statsbanerne er der til det offentlige Slagtehus og Kvægtorvet for Byens Regning med store Omkostninger lagt Spor og Ramper, og hvad dertil hører, og Forudsætningen er, at Kreaturer, som ankommer til Aarhus og skal paa Kvægtorvet eller det offentlige Slagtehus, skal køres dertil af Statsbanerne i Vognene. Men det har, skønt der er fastsat vistnok ret gode Takster for en saadan Kørsel, ikke været muligt at faa Statsbanerne til at udføre disse Kørsler, og dette er meget beklageligt, for det første, fordi hele Arbejdet forsinkes, og dernæst, fordi der paaføres Dyrene, som i Stedet for skal trækkes, store Plager. Statsbanerne er i Aarhus og mange andre Byer Aarsag til Dyrplageri i stor Udstrækning. Det er ikke saaledes at forstaa, at de Folk, som trækker Dyrene, er raa eller ubarmhertige; Dyrplageriet bunder ganske simpelt i, at Byernes Gader særlig ved Vintertid ikke er til at befare med Dyr, der trækkes. Disse Dyr, der kommer fra Staldene og ude fra den bløde Jord paa

Landet, lider ganske umaadeligt ved denne Trækning i Byens Gader. Men det tager Statsbanerne ikke Hensyn til. Fra Kommunens, fra Eksportørernes og fra Landboorganisationernes Side har der Gang paa Gang til Statsbaneadministrationen i Aarhus været rettet Anmodning om, at Dyrene kunde blive kørt til Kvægtorvet og Slagtehusene, som Forudsætningen var, men forgæves. Man har ikke nægtet at gøre det, man har formelt været meget høflig; men alligevel har det aldrig været muligt at faa Sagen gennemført. Man har ikke kunnet angive egentlige Grunde; og har Folk villet vente tilstrækkelig længe, det vil sige en halv Dag, 5—7 Timer, har Dyrene kunnet blive kørt derned. Men man forlanger, at Dyrene skal staa ude paa Banegaarden og vente i denne ganske meningsløse Tid, og det vil sige det samme som, at Folk slet ikke kan gøre Brug af Nedkørselen til Kvægtorvet. Man skulde jo synes, at naar Statsbanerne straks kan sætte Vogne til Rampen paa Stationen, maa de ogsaa kunne køre dem det Stykke Vej længere til Kvægtorvet eller Slagtehusene, naar de har faaet Lokomotivet spændt for. Hverken Eksportører eller Slagtere eller Kreaturhandlere kan vente 5—6 Timer, naar de har været paa Landet til Marked og købt Kreaturer ind, og er kommet til Aarhus.

Nu vil man maaske sige, at det er umuligt for Statsbanerne at køre Kreaturladninger til Kvægtorvet eller Slagtehusene straks. Men her er jeg i det heldige Tilfælde at kunne udtale, at denne Paastand ikke er rigtig, og at kunne føre Bevis derfor. Thi sidste Gang en Deputation i den Anledning var hos Statsbanernes Distriktsledelse i Aarhus, blev det under Forhandlingerne fra Distriktsledelsens Side nævnt, at naar det offentlige Slagtehus skaffede en Vognvaskeplads, skulde man køre Vognene ned med det samme, men naar man ikke kunde faa Vognene vasket paa Pladsen, kunde man ikke gøre det, hvad man i høj Grad maatte beklage. Nu er naturligvis de Takster, der er sat for denne Kørsel, beregnet saa rigelige, at Vognvaskningen kan afholdes deraf, og det er da ganske meningsløst at forlange, at en Kunde, det offentlige Slagtehus eller Kvægtorvet i Aarhus, som Betingelse for at faa Dyrene kørt ned med store Bekostninger straks skulde skaffe Plads til Vognvask for Statsbanerne; det er maaske et Spørgsmaal, om det kunde lade sig gøre, i hvert Tilfælde vilde det blive meget kostbart. Men naar man opfyldte denne Betingelse, vilde Statsbanerne altsaa straks køre Vog-